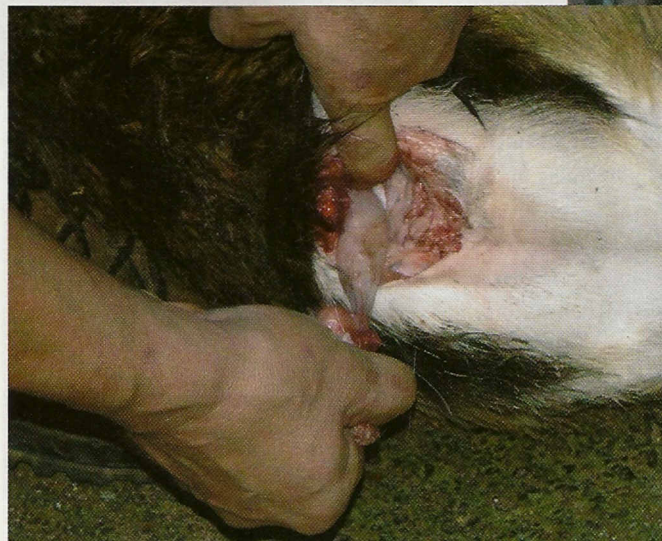

Duitse opleiding tot Gekwalificeerd Persoon

Eind 2007 heb ik de pilotcursus Wildhygiëne gevolgd. Het Nederlands certificaat heeft echter geen rechtsgeldigheid in het buitenland, zodat Henk en ik -wij jagen regelmatig in Duitsland- ons hebben aangemeld voor de Duitse opleiding tot 'Kundige Person'(KP).

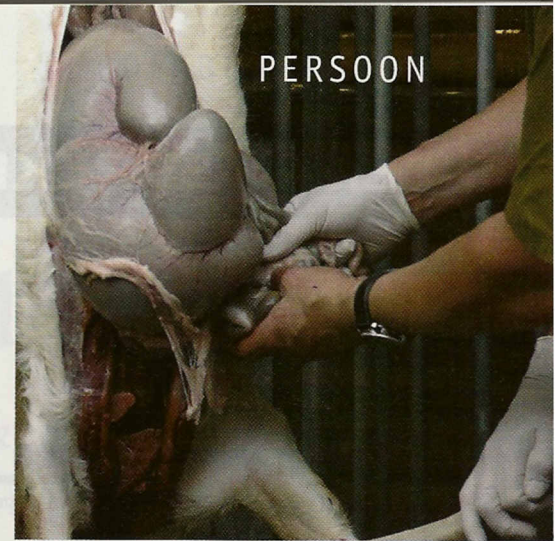
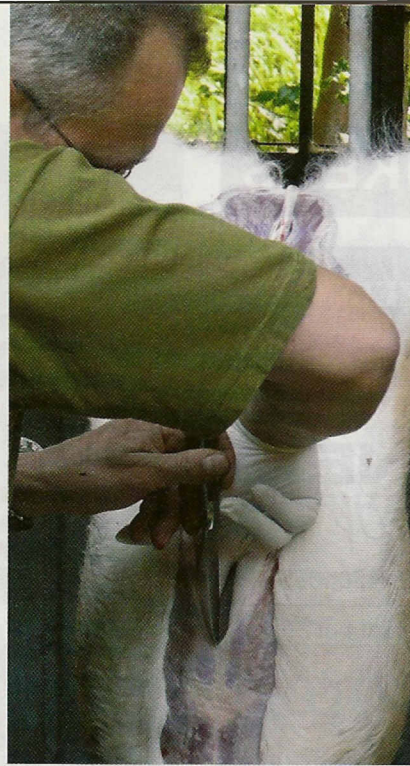
De cursus werd op 20 september gegeven in Essen en duurde van 10.00 tot 18.00 uur. Eerst gaf cursusleider Frank Martini uitleg over het hoe en waarom van de nieuwe Europese verordeningen. Hij wees er op dat mogelijk in de nabije toekomst bij staatsjachten de deelname gekoppeld wordt aan het bezit van een certificaat KP, in sommige revieren in het oosten van Duitsland is dit zelfs al het geval. In de aanname dat jagers over voldoende kennis beschikken van anatomie, het plaatsen van een goed schot etc., richtte Martini zijn aandacht op de wildhygiëne. Hierbij wees hij zijn toehoorders op het feit dat de wijze waarop het dier aan zijn/haar einde is gekomen van invloed is op de vleesrijping. Vertrouwd azend met korte doodsvlucht of in volle stress tijdens drijfjachten maakt een groot verschil. Na een lange hetz door honden, zo legde Martini uit, is een goede vleesrijping nauwelijks mogelijk. Van groot belang is het snel ontweiden, vooral bij weidwonden, om besmetting met bacteriën zoveel mogelijk te voorkomen. Tijdens de les kwam er een man binnen met de melding 'dat ie lag!' Wat bleek? Een stuk damwild werd die ochtend 'uit het bestand' genomen en lag nu te wachten op de binnenplaats op een juiste verzorging. Een Nederlandse cursist werd genodigd om, na het nemen van de nodige hygiënemaatregelen, zoals het aantrekken van handschoenen en een schort, de endeldarm te ringen. Het slot blijft bij deze methode ongeopend, zodat de filets niet uitdrogen of besmeurd raken, waardoor ze later weggesneden moeten worden.

Het ontweiden zou volgens Martini bij voorkeur moeten gebeuren met het wild hangend aan de achterlopers, bijvoorbeeld aan de sporten van de hoogzitladder. Daarom zouden twee vleeshaken tot de standaarduitrusting van iedere grofwildjager moeten behoren.

Interessant was ook dat hij eerst het vel van heup tot borstaanzet over een breedte van 5 cm wegsneed, zodat later het mes de borst kon doorsnijden zonder in contact te komen met vervuiling op de huid. Nog een voordeel van het ontweiden van wild dat aan de achterlopers is opgehangen, is dat bij een weidwondschot het maag-, darmpakket naar onder wordt weggehaald, zodat de bouten niet verontreinigd worden.

Vervolgens werd aan de hand van het stuk damwild getoond hoe je een monster neemt ten behoeve van het trichine-

PERSOON

onderzoek bij zwartwild. Martini liet zien hoe je op de juiste manier de middenrifpijler wegneemt en het in Duitsland voorgeschreven monster uit de voorloper neemt. Ook liet hij zien waar de verschillende organen en lymfeklieren liggen, die vervolgens stuk voor stuk werden opengesneden en onderzocht. Na het uitreiken van de certificaten en het afscheid nemen van Frank Martini reden we weer richting Nederland in de wetenschap dat we er weer wat bijgeleerd hebben. ■

